ส่วนที่ ๑
บทนำ

ความเป็นมา

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ถือเป็นการมุ่งผลสู่การขับเคลื่อน Sustainable Development Goals : SDGs ภายใต้เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ที่ ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓ และ เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้นเป้าประสงค์ที่ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ แม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความเป็นเจ้าของพื้นที่ร่วมผลักดันตามเป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ กระทรวงมหาดไทยจึงได้เร่งผลักดันให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการขยะมูลฝอยของประเทศเริ่มดำเนินการภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) : ซึ่งได้สิ้นสุดในปี ๒๕๖๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนการแก้ไขภาวะมลพิษจากขยะที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความเดือดร้อนและสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาและบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดรับกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล พันธกรณีระหว่างประเทศ การควบคุมป้องกันการเกิดของเสียจากต่างประเทศ (Trans-boundary Movement of Wastes and Recyclables) รวมถึงสถานการณ์โรคระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-๑๙) โดยใช้หลักการจัดการสมัยใหม่ตามหลักสากลที่นานาอารยประเทศใช้บริหารจัดการขยะให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ–เศรษฐกิจหมุนเวียน–เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) หลักการ ๓R (Reduce, Reuse, Recycle) หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP: Polluter Pays Principles) การมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการขยะ (Public Private Partnership) หลักการขยายขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ผลิตตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) และของผู้บริโภคตามหลักการ Extended Consumer Responsibility (ECR) โดยแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การจัดทำระบบเก็บขนไม่มีประสิทธิภาพ ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและยังกำจัดไม่หมด รวมถึงการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพและทั่วถึง ที่ผ่านมากระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยการขับเคลื่อนกระบวนการผ่านแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี ซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐)

แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) มุ่งเน้นไปที่การจัดการขยะ ณ ปลายทาง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการลดการเกิดขยะ การนำของเสียกลับมาใช้ซ้ำและใช้ประโยชน์ใหม่ตามหลักการ ๓R ที่แหล่งกำเนิดต่างๆ การส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวมด้วยการใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน และการแปรรูปผลิตพลังงานอย่างเหมาะสม การกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง จากผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ จะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการขยะมูลฝอยยังไม่บรรลุตามเป้าหมายแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) ต้องการยกระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยให้ความสำคัญกับการจัดการที่ต้นทางตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์เพื่อป้องกันการเกิดขยะ ตั้งแต่การออกแบบการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-design) ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน โดยการเลือกใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ซ้ำและเรียกคืนกลับไปรีไซเคิล การคัดแยกขยะมูลฝอย ณ ต้นทาง สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอย ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุดทั้งในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final disposal)

กรอบแนวคิด

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) จัดทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ (The Waste Management Hierarchy) และการบริหารจัดการขยะตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Management Approach) โดยมีมาตรการและแนวทางการจัดการที่ครอบคลุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบ การผลิต การจัดจำหน่าย การบริโภค การคัดแยกและนำกลับมาใช้ใหม่ และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังนี้

๑. การจัดการ ณ ต้นทาง ตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-design) การผลิต และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การกำหนดหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง เช่นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย ในการร่วมรับผิดชอบผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิต ตามหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) ในการจัดการขยะพลาสติก ขยะบรรจุภัณฑ์ ขยะอาหาร ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๒. การจัดการ ณ กลางทาง ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเลือกใช้สินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่สามารถใช้ซ้ำ การเรียกคืนกลับไปรีไซเคิลโดยผู้ประกอบการ การลดหรืองดใช้บรรจุภัณฑ์ที่ก่อภาระต่อสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ และการสร้างกลไกการคัดแยกขยะ ณ ต้นทาง สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะ ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุดในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) ทำให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final disposal)

๓. การจัดการ ณ ปลายทาง จะใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยผสมผสาน (Integrated Solid Waste Management) ตามที่กำหนดไว้ในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ โดยจัดให้มีระบบกำจัดแบบผสมผสานโดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ ก่อนการฝังกลบขั้นสุดท้าย เช่น ระบบคัดแยกและนำกลับคืนวัสดุรีไซเคิล การเผาเพื่อผลิตพลังงาน การหมักปุ๋ย เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องฝังกลบให้น้อยที่สุด

๔. การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ เพื่อสนับสนุนให้การจัดการขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การพัฒนากฎหมายเพื่อกำหนดรูปแบบ แนวทางในการจัดการ และบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการขยะ เช่น การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

การจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ การจัดการขยะพลาสติก เป็นต้น การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ เพื่อแก้ปัญหาข้อติดขัดในการจัดการขยะ การพัฒนาและเชื่อมโยงฐานข้อมูลให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน สามารถนำมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำองค์ความรู้ที่จำเป็นสำหรับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงการวิจัยพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมสำหรับการจัดการขยะ

หลักการจัดการ

กรอบแนวคิดการจัดการขยะตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ จะให้ความสำคัญกับการจัดการขยะควบคู่ไปกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นให้มีการลดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีการกำจัดที่ทันสมัยเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อมจากปัญหามลพิษต่าง ๆ ในระยะยาว ซึ่งแนวทางการจัดการดังกล่าว สามารถทำได้ ภายใต้หลักการและแนวทางจัดการขยะสมัยใหม่ที่ถูกนำมาใช้ในนานาอารยประเทศ ดังนี้

๑. แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ–เศรษฐกิจหมุนเวียน–เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ประกอบด้วย (๑) เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เป็นการนำความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมยุคใหม่มาพัฒนาต่อยอดพื้นฐานด้านทรัพยากรชีวภาพหรือผลผลิตทางการเกษตรเพื่อยกระดับและเพิ่มมูลค่าให้ผลผลิต เช่น การพัฒนาพลาสติกสลายตัวได้ทางชีวภาพ (compostable plastic) ผลิตภัณฑ์ทดแทนพลาสติกจากวัสดุธรรมชาติ (๒) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เป็นการนำทรัพยากรหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประโยชน์ไปแล้ว หมุนเวียนกลับมาแปรรูปในกระบวนการผลิตอีกครั้ง เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ (๓) เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) เป็นการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีความทนทาน มีอายุการใช้งานนาน และสามารถนำมารีไซเคิลใหม่และลดการใช้หรือลดการเติมสารอันตรายในผลิตภัณฑ์ การจัดการขยะให้สอดคล้องกับแนวทาง BCG Model จะต้องเน้นการควบคุม ป้องกันการเกิดขยะประเภทต่าง ๆ เช่น ขยะอาหาร ขยะพลาสติก รวมถึงภาชนะบรรจุหรือสิ่งห่อหุ้มห่อสินค้าบรรจุภัณฑ์มีการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อลดการเกิดก๊าซเรือนกระจก เช่น การนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสีย หรือใช้ประโยชน์จากของเสีย โดยการย่อยสลายทางชีวภาพ (Bio-conversion) การแปรรูปขยะเป็นพลังงาน (Waste to energy) และการนำวัสดุรีไซเคิลมาแปรรูปใช้ใหม่ ส่วนที่เหลือจึงกำจัดในขั้นสุดท้าย โดยการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) ทั้งนี้ อาจต้องมีการผลักดันให้เกิดตลาดผลิตภัณฑ์จากเศรษฐกิจหมุนเวียน รวมถึงการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีราคาที่สามารถแข่งขันได้และเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้บริโภคในการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒. หลักการ ๓R (Reduce, Reuse, Recycle) ประกอบด้วย การลดการใช้ (Reduce) ที่แหล่งกำเนิด ตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบ การผลิต และการบริโภค การลดปริมาณการใช้ลงเหลือใช้เท่าที่จำเป็น หลีกเลี่ยงการใช้อย่างฟุ่มเฟือยเพื่อลดการสูญเปล่าและลดปริมาณขยะให้มากที่สุด การใช้ซ้ำ (Reuse) โดยการนำขยะบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้อีกโดยไม่ผ่านกระบวนการแปรรูปหรือแปรสภาพ และการนำมาแปรรูปใช้ใหม่ (Recycle) เป็นการนำขยะรีไซเคิล ขยะบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้นำมาแปรรูปเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตหรือผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ซึ่งจะช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอยก่อนเข้าสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย สนับสนุนลดการเกิดก๊าซเรือนกระจกจากภาคของเสียได้อีกทางหนึ่ง

๓. หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP: Polluter Pays Principles) โดยการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ก่อมลพิษหรือผู้ก่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม

เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและแรงจูงใจให้เกิดการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย รวมทั้งสร้างการมีส่วนร่วมรับผิดชอบของประชาชนในการจัดการขยะ

๔. การมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการขยะ (Public Private Partnership) โดยทุกภาคส่วนต้องเข้ามารับรู้และมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ ตั้งแต่การผลิต การนำเข้า การจำหน่าย การบริโภค และการจัดการ ณ ปลายทาง การส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุนหรือร่วมลงทุนดำเนินงานระบบจัดการขยะ เนื่องจากมีความพร้อมและมีศักยภาพ รวมทั้งสามารถบำรุงรักษาและดูแลระบบในระยะยาวได้ ไม่ใช่เป็นแต่เพียงการลงทุนจากภาครัฐและราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ เครื่องจักรอุปกรณ์และบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในการดูแลระบบจัดการขยะ

๕. การขยายขอบเขตความรับผิดชอบ

๕.๑ ความรับผิดชอบของผู้ผลิตตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) โดยให้ผู้ผลิตรับผิดชอบผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิตตั้งแต่การผลิตจนเกิดเป็นของเสีย ขยะหรือซากผลิตภัณฑ์ ซึ่งอาจร่วมรับผิดชอบในการจ่ายค่าธรรมเนียมจัดการผลิตภัณฑ์ การมีส่วนร่วมในการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์/ซากบรรจุภัณฑ์เพื่อนำกลับไปใช้ซ้ำ การรีไซเคิล และการบำบัดกำจัดอย่างปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม การปรับเปลี่ยนรูปแบบการออกแบบและผลิตผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยลดการใช้สารอันตรายในผลิตภัณฑ์ การออกแบบและผลิตสินค้าที่มีอายุการใช้งานยาวนาน สะดวกต่อการนำกลับมาใช้ใหม่ การใช้ประโยชน์ด้านพลังงานหรือสลายได้เองตามธรรมชาติ

๕.๒ ความรับผิดชอบของผู้บริโภคตามหลักการ Extended Consumer Responsibility (ECR) โดยสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบของผู้บริโภค ให้มีส่วนร่วมตั้งแต่การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การคัดแยก การนำส่งหรือขายคืนซากผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ให้กับผู้จัดจำหน่าย ศูนย์รับคืน เครือข่ายรับคืนหรือโรงงานที่ให้บริการจัดการซากผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ การมีส่วนร่วมในการลด คัดแยก นำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ และแยกทิ้งตามระบบที่หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดไว้ เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง

ส่วนที่ ๒
ข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

ที่ตั้ง

ตำบลห้วยแก้ว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอแม่ออน ห่างจากที่ว่าการอำเภอแม่ออน ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองเชียงใหม่ ประมาณ ๕๕ กิโลเมตร

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลป่าเมี่ยง และตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลออนเหนือ และตำบลสหกรณ์ อำเภอแม่ออน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลสหกรณ์ อำเภอแม่ออน และอำเภอดอยสะเก็ด

เนื้อที่

ตำบลห้วยแก้ว มีเนื้อที่ประมาณ **๘๙.๒๓** ตารางกิโลเมตร หรือ **๕๕,๗๖๙** ไร่

จำนวนหมู่บ้าน

- องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว มีหมู่บ้านทั้งหมด ๘ หมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑ บ้านป๊อก	หมู่ที่ ๕ บ้านห้วยแก้ว
หมู่ที่ ๒ บ้านแม่ลาย	หมู่ที่ ๖ บ้านปางก๋อง
หมู่ที่ ๓ บ้านแม่กำปอง	หมู่ที่ ๗ บ้านปางจุมปี
หมู่ที่ ๔ บ้านแม่เตาดิน	หมู่ที่ ๘ บ้านธารทอง

- จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มทั้งหมู่บ้าน จำนวน ๘ หมู่บ้าน

จำนวนพื้นที่ทั้งหมดของหมู่บ้าน

หมู่ที่	หมู่บ้าน	พื้นที่ (ไร่)
๑	บ้านป๊อก	๖,๒๘๕
๒	บ้านแม่ลาย	๑,๒๐๐
๓	บ้านแม่กำปอง	๕,๔๐๔
๔	บ้านแม่เตาดิน	๗,๗๒๑
๕	บ้านห้วยแก้ว	๗,๐๐๐
๖	บ้านปางก๋อง	๒,๒๓๑
๗	บ้านปางจุมปี	๑๔,๙๙๒
๘	บ้านธารทอง	๗,๓๐๑

(ข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ ภูเขา ลักษณะภูมิประเทศของตำบลห้วยแก้ว เป็นที่ราบเชิงเขาและพื้นที่ภูเขา ล้อมรอบไปด้วยเขตป่าสงวนแม่ออน ต้นกำเนิดแม่น้ำแม่ลาย อยู่ในชั้นความสูงประมาณ ๕๕๐ เมตร ยอดเขาสูงสุดประมาณ ๑,๗๐๐ เมตร ลาดเอียงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ น้ำแม่ลาย ,ห้วยป่าแดง ไหลผ่านเป็นสายหลัก ที่สำคัญสำหรับการเกษตร ของตำบลเส้นทางคมนาคม มีถนน รพช. ผ่านภายในตำบล การตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนเกาะกลุ่มตามเส้นทางคมนาคมภายในตำบลและมีพื้นที่ทำการเกษตร ๗,๘๐๒ ไร่,พื้นที่ป่าไม้และภูเขา ๔๗,๐๖๙ ไร่,พื้นที่อยู่อาศัย ๗๙๗ ไร่ พื้นที่สาธารณะ ๑๐๑ ไร่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

หมู่บ้านในเขตการปกครององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้วมีทั้งหมด ๘ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑	บ้านป๊อก	ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อนายไพบูลย์ พรหมเป็ง
หมู่ที่ ๒	บ้านแม่ลาย	ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อนางนวลศรี ทาอินทร์
หมู่ที่ ๓	บ้านแม่กำปอง	ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อนางสาวชฎาพร ถมมา
หมู่ที่ ๔	บ้านแม่เตาดิน	ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อนายรุ่งอรุณ ฟุเตียน
หมู่ที่ ๕	บ้านห้วยแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อนายพีรพล ทาเติง
หมู่ที่ ๖	บ้านปางก่อง	ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อนายสุชาติ ธรรมปัญโญ
หมู่ที่ ๗	บ้านปางจุมปี	ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อนายจรูญ โจมขัน
หมู่ที่ ๘	บ้านธารทอง	กำนันตำบลห้วยแก้ว ชื่อนางจันทร์นวล ไทยกร

๓.ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๒,๗๒๗ คน จำนวนครัวเรือน ๑,๗๙๓ ครัวเรือน แยกเป็นชาย ๑,๓๖๑ คน เป็นหญิง ๑,๓๖๖ คน ประชากรสามารถแยกเป็นรายหมู่บ้านได้ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านป๊อก	๖๐	๔๗	๑๐๗	๑๑๗
๒	บ้านแม่ลาย	๗๙	๗๖	๑๕๕	๑๐๕
๓	บ้านแม่กำปอง	๒๐๕	๒๑๑	๔๑๖	๒๗๐
๔	บ้านแม่เตาดิน	๒๔๔	๒๔๐	๔๘๔	๓๑๙
๕	บ้านห้วยแก้ว	๓๐๖	๓๓๔	๖๔๐	๔๐๑
๖	บ้านปางก๋อง	๒๒๑	๒๑๘	๔๓๙	๒๑๐
๗	บ้านปางจุมปี	๑๔๑	๑๒๒	๒๖๓	๑๖๗
๘	บ้านธารทอง	๑๐๕	๑๑๘	๒๒๓	๒๐๔
รวม		**๑,๓๖๑**	**๑,๓๖๖**	**๒,๗๒๗**	**๑,๗๙๓**

หมายเหตุ : ข้อมูลจาก งานทะเบียนราษฎร อำเภอแม่ออน ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗

๔. สภาพทางสังคม

การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา ๑ แห่ง (ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๕)
- โรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง (ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๕)
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง
- โรงเรียนอนุบาล อบต.ห้วยแก้ว ๑ แห่ง

การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑ แห่ง
- คลินิกแพทย์ - แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
- จำนวน อสม. ๗๖ คน

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ/ป้อมยามตำรวจ ๑ แห่ง
- อาสาสมัครตำรวจบ้าน สตบ. ๓๕ คน
- อปพร. ๖ คน
- จำนวนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน (พนักงานดับเพลิง) ๖ คน
- รถยนต์บรรทุกน้ำเอนกประสงค์ ๑ คัน
- รถกู้ภัย ๑ คัน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

การคมนาคม

ตำบลห้วยแก้วมีเส้นทางคมนาคมที่ค่อนข้างจะสะดวกเป็นบางหมู่บ้านมีถนนลาดยางเป็นบางส่วนและลูกรังเป็นบางช่วง ซึ่งเส้นทางของตำบล มีอยู่ ๒ เส้นทางคือ ทางติดต่อกับอำเภอแม่ออน และอีกเส้นทางหนึ่งติดต่อกับอำเภอดอยสะเก็ด ยกเว้น หมู่ที่ ๑,๒,๓ นั้น การคมนาคมค่อนข้างลำบาก เนื่องจากเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนภูเขา มีถนนแคบ ขรุขระซึ่งลำบากในการเดินทาง

- จำนวนถนนลูกรัง ๒๐ สาย
- จำนวนถนนลาดยาง ๔ สาย
- จำนวนถนนคอนกรีต ๑๐ สาย
- จำนวนสะพานคอนกรีต ๑๙ แห่ง
- จำนวนสะพานเหล็ก ๑ แห่ง

ถนนที่ได้รับถ่ายโอน

๑. สายทางเข้าบ้านแพม – ทางหลวง
๒. สายบ้านป๊อก – บ้านแม่ลาย
๓. สายบ้านแม่ลาย - บ้านป๊อก
๔. สายบ้านป๊อก

ถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว

๑. สายบ้านแม่ลาย - บ้านป๊อก
๒. สายบ้านพร้าว – ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
๓. สายบ้านท่าทราย – บ้านเปียน
๔. สายบ้านหัวทุ่ง
๕. สายหลังท่อ
๖. สายทางไปป่าช้า หมู่๔
๗. สายหมู่ ๔ ซอย ๕
๘. สายบ้านห้วยแก้ว – บ้านปางกอง
๙. สายบ้านปางกอง

การโทรคมนาคม

- เสียงตามสาย ๘ แห่ง

การไฟฟ้า

- หมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง ๗ หมู่บ้าน
- หมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ไม่ทั่วถึง ๑ หมู่บ้าน (บ้านจำปี)

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำน้ำสายหลัก คือ ลำน้ำแม่ลาย และมีลำน้ำสาขา จำนวน ๔ สาย ได้แก่

๑. ลำน้ำแม่ลายน้อย
๒. ลำน้ำแม่กำปอง
๓. ลำน้ำแม่นากร
๔. ลำน้ำแม่แพม

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย ๑๙ แห่ง
  หมู่ ๔ จำนวน ๓ แห่ง
  หมู่ ๕ จำนวน ๔ แห่ง
  หมู่ ๖ จำนวน ๕ แห่ง
  หมู่ ๗ จำนวน ๓ แห่ง
  หมู่ ๘ จำนวน ๔ แห่ง
- บ่อบาดาล (ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๔,๖,๘) ๓ แห่ง
- การประปาหมู่บ้าน (ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๖) ๑ แห่ง
- ประปาภูเขา ๗ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

อาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ปลูกผักโครงการหลวง รับจ้างทั่วไป ค้าขาย เป็นต้น

จำนวนประชากรจำแนกตามประเภทอาชีพ ปี ๒๕๖๒

อาชีพ	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
ไม่มีอาชีพ	๖๒	๔๖	๑๐๘
เกษตรกร-ทำนา	๑๐	๗	๑๗
เกษตรกร-ทำไร่	๑	๐	๑
เกษตรกร-ทำสวน	๑๓๙	๑๔๒	๒๘๑
เกษตรกร-ปศุสัตว์	๘	๔	๑๒
พนักงาน-รับราชการ	๑๓	๘	๒๑
พนักงาน-รัฐวิสาหกิจ	๒	๑	๓
พนักงานบริษัท	๓	๒	๕
รับจ้างทั่วไป	๖๒๓	๔๘๕	๑,๑๐๘
ค้าขาย	๔๓	๘๐	๑๒๓
ธุรกิจส่วนตัว	๙	๕	๑๔
กำลังศึกษา	๑๔๔	๑๒๑	๒๖๕
อาชีพอื่น	๗	๑๓	๒๐
รวม	**๑,๐๖๔**	**๙๑๔**	**๑,๙๗๘**

หมายเหตุ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับตำบล ปี ๒๕๖๒

หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

- รีสอร์ท ๑ แห่ง (ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๘)
- ปั๊มน้ำมันและก๊าซ ๑ แห่ง (ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๕)
- โรงงานน้ำดื่ม ๒ แห่ง (ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๔,๕)
- โฮมสเตย์/ที่พัก ๑๐๒ หลัง

การท่องเที่ยว

จุดชมวิวผาเวียง สามารถมองเห็นบริเวณพื้นที่อำเภอดอยสะเก็ดและบริเวณพื้นที่ของตำบลเทพเสด็จ นับได้ว่าเป็นจุดชมวิวที่สวยงามและยังมีประตูผา อยู่ที่บ้านป๊อก หมู่ที่ ๑

น้ำตกสองแคว เป็นน้ำตกที่มีความสูงประมาณ ๕๐ เมตร แบ่งเป็นสองทางจึงมีชื่อเรียกว่าน้ำตกสองแคว อยู่ที่บ้านป๊อก หมู่ที่ ๑

น้ำตกย่าจันทร์ เป็นน้ำตกที่มีความสูงประมาณ ๕๐เมตร และยังคงความเป็นธรรมชาติ อยู่ที่บ้านป๊อก หมู่ที่ ๑

น้ำตกแม่ลาย เป็นน้ำตกที่มีทั้งหมด ๑๒ ชั้น อยู่ที่บ้านแม่ลาย หมู่ที่ ๒

ดอยม่อนล้าน มีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล ๑,๒๐๐ เมตร ยอดดอยม่อนล้านเป็นจุดชมวิวได้ถึง ๓ จังหวัดคือ ลำปาง เชียงใหม่ และลำพูน อยู่ที่บ้านแม่กำปอง หมู่ที่ ๓

น้ำตกแม่กำปอง มีทั้งหมด ๗ ชั้น มีน้ำใสสะอาด มีต้นไม้ ต้นเฟิร์น และตะไคร้น้ำ อยู่ที่บ้านแม่กำปอง หมู่ที่ ๓

ดอยอินทร์ ม่อนดอยศักดิ์สิทธิ์ประจำบ้านแม่เตาดินที่มีสภาพป่าที่สมบูรณ์จุดสูงสุดของยอดดอยสามารถมองเห็นวิวของเมืองเชียงใหม่ได้

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านจำปี เป็นศูนย์การเรียนรู้ในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและการท่องเที่ยวภายในหมู่บ้านติดกับวังปลา อยู่ที่บ้านจำปี หมู่ที่ ๗

น้ำตกท่าบันได เป็นน้ำตกขนาดเล็กติดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านจำปี

หินมหัศจรรย์ เป็นหินที่มีขนาด ๕ คนโอบ เป็นหินศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านนับถือกันเชื่อกันว่าถ้าใครสามารถดันหินให้ขยับหรือโยกได้จะมีโชค อยู่ที่บ้านธารทอง หมู่ที่ ๘

ผาน้ำลอด เป็นหินขนาดใหญ่ประมาณ ๖๐ คนโอบมีน้ำไหล (ลอด) ใต้หิน เชื่อกันว่าถ้าหินแล้วจะรอดพ้นจากอันตรายต่าง ๆ อยู่ที่บ้านธารทอง หมู่ที่ ๘

น้ำตกธารทอง เป็นน้ำตกที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่ริมฝั่งและสามารถมองเห็นได้ตามเส้นทางคมนาคม เป็นน้ำตกที่ไม่ลึกมากนักเหมาะสำหรับครอบครัวที่ต้องการพักผ่อน อยู่ที่บ้านธารทอง หมู่ที่ ๘

สวนหินงาม อยู่ระหว่างทางบ้านธารทองมีหินขนาดใหญ่ที่มีอายุหลายพันปีมีเนื้อที่ประมาณ ๑ – ๒ ไร่ เหมาะสำหรับนั่งพักผ่อนและพักระหว่างเดินทาง

ผลิตภัณฑ์ชุมชน

กลุ่มหมอนสมุนไพรใบชา เป็นกิจกรรมภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มแม่บ้านที่รวมตัวกันนำวัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่ คือ ใบชา (เมี่ยง) มาอบเป็นสมุนไพร เพื่อทำเป็นผลิตภัณฑ์ หมอนใบชารูปแบบต่าง ๆ ที่มีคุณสมบัติช่วยผ่อนคลาย รู้สึกสดชื่น ช่วยดับกลิ่นอับ และมีกลิ่นหอมอย่างธรรมชาติ

กลุ่มแปรรูปกาแฟอราบิก้า เป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปกาแฟ พันธุ์อราบิก้า โดยคัดเมล็ดกาแฟสดจำหน่ายเป็นกาแฟสด คั่วบดให้มีกลิ่นหอม ได้รสกาแฟอราบิก้าแท้ ๑๐๐ %

แหล่งเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ ซึ่งมีจำหน่ายในพื้นที่จะมีทั้งไม้ดอกไม้ประดับและไม้ยืนต้น

กลุ่มสมุนไพร(หมอเมือง) ลูกประคบสมุนไพร ของกลุ่มผู้สูงอายุในหมู่บ้าน

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์ ๙ แห่ง
- โบสถ์ ๒ แห่ง

ประเพณี วัฒนธรรม

เดือนมกราคม ประเพณีตานข้าวใหม่หรือประเพณีสี่เป็ง ประเพณีนี้เป็นการทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง ซึ่งชาวบ้านมีความเชื่อว่าหากได้ตาน(ถวาย)ข้าวที่เพิ่งเสร็จจากการเก็บเกี่ยวให้แก่บรรพบุรุษที่ได้ล่วงลับไปแล้วจะเป็นการแสดงความกตัญญูต่อผู้พระคุณ และการถวายข้าวใหม่แด่พระสงฆ์ก็ถือเป็นสิริมงคลแก่ตนเองครอบครัว

เดือนเมษายน ประเพณีสงกรานต์หรือปีใหม่ มีการรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ และทำบุญตักบาตรดังเช่นประเพณีของคนภาคเหนือที่ถือปฏิบัติกันมา

เดือนพฤษภาคม พิธีบวชป่า สืบชะตาลำน้ำต่างๆ

เดือนมิถุนายน การเลี้ยงผีเสื้อบ้าน และผีเสื้อวัด

เดือนกรกฎาคม ประเพณีการแห่เทียนพรรษา จัดถวายต้นเทียนและผ้าอาบน้ำฝน

เดือนพฤศจิกายน ประเพณียี่เป็ง หรือลอยกระทง

เดือนตุลาคม เทศกาลวันออกพรรษา ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ญาติที่ล่วงลับไปแล้ว

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

ดิน ลักษณะของดินในชุมชนมี ๒ ประเภท คือ ดินดำ บริเวณสองฝั่งลำน้ำแม่ลายน้อย คนในชุมชนที่มีที่ดินถือครองอยู่บริเวณสองฝั่งลำน้ำจะใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชอย่างเต็มที่ตลอดทั้งปี ส่วนดินที่อยู่ห่างจากชายฝั่งลำน้ำ มักจะเป็นดินแดงและหิน คนในชุมชนที่มีที่ดินในส่วนนี้ก็มักจะปลูกไม้ผล เช่น ลิ้นจี่และปลูกผักสวนครัว แต่มักจะไม่ค่อยได้ผลดีเท่าใดนัก เนื่องจากขาดน้ำ ทำให้เกษตรกรแก้ปัญหาโดยต่อท่อพีวีซีจากลำห้วยเข้ามายังแปลงเกษตรของตน และใช้ปุ๋ยเคมีในการเร่งผลผลิตให้มีปริมาณมากทันต่อการจำหน่าย

ป่า ลักษณะของป่าเป็นป่าเบญจพรรณ มีไม้ประเภท ไม้แดง ไม้สัก ไม้เต็งรวมถึงกล้วยไม้และพืชสมุนไพร คนในชุมชนมักจะเข้าป่าเพื่อหาอาหารนำมาบริโภค หรือนำมาขาย เช่น เห็ด ที่มี หลายชนิดในฤดูฝนคนหรือสัตว์ต่างๆ เช่น แมงนูนที่มีมากช่วงต้นฤดูฝน แมลงชนิดนี้จะออกมาหายอดอ่อนของต้นไม้กิน ทำให้จับมาบริโภคหรือนำมาขายโดยง่าย นอกจากนั้นยังมีแหล่งอาหารจากธรรมชาติอื่นๆ เช่น ไข่มดแดง ผักหวาน หน่อไม้หนอนไม้ไผ่ ที่มักจะเป็นทั้งแหล่งอาหารและรายได้ให้กับคนในชุมชนตลอดทั้งปี มีพื้นที่ป่าไม้ ๔๗.๐๖๙ ไร่

น้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติที่หล่อเลี้ยงชีวิตของคนในชุมชน คือน้ำแม่ลาย ทั้งนำมาใช้อุปโภค บริโภคในครัวเรือน เป็นแหล่งอาหาร มีน้ำตก ๘ แห่ง คือ

หมู่ที่ ๑ น้ำตกผาเยือง, น้ำตกย่าจันทร์
หมู่ที่ ๒ น้ำตกแม่ลาย, น้ำตกวังฆ้อง
หมู่ที่ ๓ น้ำตกแม่กำปอง
หมู่ที่ ๗ น้ำตกบันได
หมู่ที่ ๘ น้ำตกธารทอง, น้ำตกวังโจ้

ส่วนที่ ๓
สถานการณ์ขยะมูลฝอย

สถานการณ์ขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายในเขตตำบลห้วยแก้ว

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง ฉบับปัจจุบัน มาตรา ๕๙ และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบายแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำให้เขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

(๓) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๔) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ให้เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

(๑๘) การกำ จัดมูล ฝอยสิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

(๑๙) การสาธารณะสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) มุ่งเน้นไปที่การจัดการขยะ ณ ปลายทาง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการลดการเกิดขยะ การนำของเสียกลับมาใช้ซ้ำและใช้ประโยชน์ใหม่ตามหลักการ ๓R ที่แหล่งกำเนิดต่างๆ การส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวมด้วยการใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน และการแปรรูปผลิตพลังงานอย่างเหมาะสม การกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง จากผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ จะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการขยะมูลฝอยยังไม่บรรลุตามเป้าหมายแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) ต้องการยกระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยให้ความสำคัญกับการจัดการที่ต้นทางตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์เพื่อป้องกันการเกิดขยะ ตั้งแต่การออกแบบ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-design) ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน โดยการเลือกใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ซ้ำและเรียกคืนกลับไปรีไซเคิล การคัดแยกขยะมูลฝอย ณ ต้นทาง สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอย ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุดทั้งในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final disposal)

ปัจจุบันขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการแก้ไขกันอย่างเต็มความสามารถเพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนทุกระดับ และนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การเพิ่มขึ้นของประชากร ตลอดจนพฤติกรรมการอุปโภคบริโภคของคนเราได้เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยใช้ตะกร้า เวลาไปจ่ายตลาด ใช้ปิ่นโตใส่อาหาร ใช้ใบบัว หรือใบตองห่ออาหาร แต่ปัจจุบันมีการใช้สินค้าที่มีบรรจุภัณฑ์จำพวกพลาสติก โฟม แก้ว กระดาษ โลหะอลูมิเนียม เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เกิดมูลฝอย และของเสียอันตรายเพิ่มขึ้นไปด้วย ผลกระทบที่ตามมามี

ทั้งความสูญเสียทางด้านสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดมูลพิษทางน้ำ ทางดินเสื่อมสภาพ ความเสียหายจากเหตุรำคาญส่ง กลิ่นเหม็นรบกวน รวมถึงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค เสียหายต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ และสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐที่ใช้ในการแก้ไขขยะมูลฝอยและ ของเสียอันตราย อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษได้นำเสนอไว้ว่า ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ที่เกิดขึ้นมีสัดส่วนองค์ประกอบที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ อัตราไม่น้อยกว่า ๘๐ ของปริมาณขยะที่ เกิดขึ้น โดยสามารถนำขยะจำพวก พลาสติก แก้ว กระดาษ โลหะ อลูมิเนียมมารีไซเคิล ได้ร้อยละ ๓๐-๓๕ และ นำขยะอินทรีย์ หรือขยะที่สามารถย่อยสลายได้มาหมักทำปุ๋ย ได้ร้อยละ ๔๕-๕๐ แต่ปัจจุบันอัตราการนำขยะมาใช้ประโยชน์ใหม่มีเพียงร้อยละ ๒๒ ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ยังคงเป็นอัตราที่ต่ำกว่าเหมือน เปรียบเทียบกับขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการนำมาใช้ประโยชน์ได้

ดังนั้น หากทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย เริ่มจากตนเอง ครอบครัว หมู่บ้านหรือชุมชน สถานประกอบการต่างๆ เช่น ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ รวมทั้งองค์กรต่างๆ เช่น โรงเรียน และ สถานที่ราชการ อาคารสำนักงานก็จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยได้ และยังช่วยให้ประหยัดงบประมาณ และทรัพยากรธรรมชาติอีกด้วย

ตำบลห้วยแก้ว มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ ภูเขา ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเชิงเขาและพื้นที่ภูเขา ล้อมรอบไปด้วยเขตป่าสงวนแม่ออน ต้นกำเนิดแม่น้ำแม่ลาย อยู่ในชั้นความสูงประมาณ ๕๕๐ เมตร ยอดเขาสูงสุดประมาณ ๑,๗๐๐ เมตร ลาดเอียงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ มีน้ำแม่ลาย ,ห้วยป่าแดงไหลผ่านเป็นสายหลัก ที่ใช้สำหรับทำการเกษตร มีการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนเกาะกลุ่มตามเส้นทางคมนาคมภายในตำบล ซึ่งการจัดการขยะของชุมชนจึงเป็นลักษณะพึ่งตนเอง ยังไม่มีถังขยะรองรับและยังไม่มีพื้นที่สำหรับทิ้งขยะ ส่วนมากประชาชนในพื้นที่จะทำลายขยะโดยการ เผา ฝังกลบ หรือทำขยะอินทรีย์บ้างเล็กน้อย หรือบ้างก็เก็บไว้ขายโดยมีรถรับซื้อของเก่าเข้าไปถึงหมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว ก็ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ โดยได้มีการก่อสร้างเตาเผาขยะชุมชนให้กับหมู่บ้านเพื่อดำเนินการเผาขยะ รวมถึงสนับสนุนงบประมาณสำหรับการบริหารจัดการขยะภายในหมู่บ้าน ดำเนินโครงการอบรมการคัดแยกขยะ รณรงค์การรักษาความสะอาดต่างๆ ในหมู่บ้าน/ชุมชน

สำหรับข้อมูลประเภทและปริมาณขยะจากการสำรวจเบื้องต้น พบว่าในพื้นที่ตำบลห้วยแก้วประกอบด้วยขยะดังต่อไปนี้

๑. ขยะย่อยสลายได้ (Compostable waste) เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น ถึง ๖๔ % ที่ผ่านมาได้มีการส่งเสริมให้ครัวเรือนนำไปทำปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก และอีกส่วนหนึ่งครัวเรือนก็จะกำจัดโดยการเทลงหลุมที่ขุดไว้ และมีการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน รวมทั้งมีการจัดทำบ่อขยะเปียกรวมของบ้านแม่กำปอง

๒. ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋องเครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น สำหรับขยะรีไซเคิลนี้เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับที่สองในกองขยะ กล่าวคือ พบประมาณ ๓๐% ขยะในส่วนนี้ส่วนใหญ่ครัวเรือนจะแยกและเก็บไว้ขายให้กับผู้รับซื้อของเก่าที่จะเข้ามาซื้อในหมู่บ้าน

๓. ขยะอันตราย (Hazardous waste) คือ ขยะที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่างๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกรรมมันตรังสี วัตถุที่ทาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทาให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น ขยะอันตรายนี้เป็นขยะที่มักจะพบได้น้อยที่สุด กล่าวคือ พบประมาณเพียง ๒ % ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว มีถังขยะสำหรับขยะอันตรายประจำหมู่บ้าน ซึ่งขยะอันตรายนี้ได้ส่งต่อไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี

๔. ขยะทั่วไป (General waste) คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสาหรับการนากลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสาเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร ฟอล์ยเปื้อนอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะทั่วไปนี้เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับ

ขยะอันตราย กล่าวคือ จะพบประมาณ ๓ % ขยะประเภทนี้ได้ส่งต่อไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี

๕. มูลฝอยติดเชื้อ คือ มูลฝอยที่เกิดขึ้นหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชันสูตรศพ หรือซากสัตว์รวมทั้งในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ เช่น ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชันสูตรศพหรือซากสัตว์ และการใช้สัตว์ทดลอง วัสดุของมีคม มีดเข็ม กระบอกฉีดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทาด้วยแก้ว สไลด์ แผ่นกระจกปิดสไลด์ วัสดุซึ่งสัมผัสกับเลือดส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเลือด ผ้าก๊อส ผ้าต่างๆ และท่อยาง เป็นต้น ซึ่งขยะประเภทนี้จะมีประมาณ ๑ % โดยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว มีถังขยะสำหรับขยะติดเชื้อ ประจำหมู่บ้าน และได้ส่งต่อไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี ส่วนขยะติดเชื้อที่ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลห้วยแก้ว ทางโรงพยาบาลฯก็มีกำจัดเองโดยการเผาในเตาของโรงพยาบาลฯ รวมไปถึงส่งต่อไปยังโรงพยาบาลแม่ออน เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี

ส่วนที่ ๔
แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”

วิสัยทัศน์

“ ชุนชนสะอาด ปราศจากขยะอย่างยั่งยืน “

พันธกิจ

๑. รณรงค์ ให้ความรู้ วิธีการคัดแยกขยะที่เกิดจากต้นทางหรือครัวเรือน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. ลด ละ เลิกปริมาณการใช้ขยะ โดยรณรงค์ การใช้หลัก ๓ Rs

๓. สร้างนิสัยการลด ละ เลิก การสร้างขยะ และสร้างความตระหนักรู้ถึงผลกระทบจากปัญหาขยะในอนาคต

ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการขยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างวินัย ความตระหนักรู้และปลูกจิตสำนึกของคนในชุมชนสู่การจัดการอย่างยั่งยืน

๑.๑ สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดการใช้ขยะและการคัดแยกขยะ-ของเสียอันตรายจากครัวเรือน

๑.๒ ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ให้ความรู้ การลด ละ เลิกการใช้ขยะ และการแยกขยะ ของเสียอันตราย จากต้นทาง

๑.๓ ทำความสะอาด และจัดเก็บขยะเป็นประจำเสมอ

๑.๔ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ลดการใช้ถุงพลาสติกและกล่องโฟม

๑.๕ ส่งเสริมและรณรงค์การไปซื้อสินค้าไม่รับถุงพลาสติก

๑.๖ ส่งเสริมการผลิตสินค้าในชุมชนให้ใช้บรรจุภัณฑ์ที่ผลิตจากธรรมชาติไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

๑.๗ สนับสนุนให้มีกิจกรรม Big cleaning Day ในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑ ส่งเสริมให้ต้นทางหรือครัวเรือนแยกขยะก่อนนำไปทิ้ง

๒.๒ การสร้างเครือข่าย “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก”

๒.๓ จัดหาภาชนะรองรับมูลฝอยแบบแยกประเภทในสถานที่สาธารณะและสถานที่ท่องเที่ยว

๒.๔ การจัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในสถานที่ทำงาน สถานศึกษาในกำกับ ให้ครบ ๔ ประเภท

๒.๕ สร้างแหล่งเรียนรู้การจัดการขยะ

๒.๖ การจัดการขยะอันตรายและขยะติดเชื้อ

เป้าประสงค์

๑. ขยะมูลฝอยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และส่งเสริมการคัดแยกขยะในชุมชน

๒.ขยะอินทรีย์ครัวเรือนได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์

๓. ขยะรีไซเคิลในชุมชนได้รับการบริหารจัดการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔. ขยะมูลฝอยได้รับการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น ในการรวบรวม เก็บขนขยะ และกำจัดอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น

๖. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น

๗. ประชาชนในพื้นที่มีความตระหนักและความเข้าใจในการจัดการขยะที่ต้นทางเพิ่มขึ้น เพื่อลดปัญหางบประมาณในการจัดการ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการเกิดก๊าซเรือนกระจก

๘. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลกและคณะกรรมการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะในพื้นที่

๙. ใช้ระบบสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. เป็นหน่วยงานนำร่องในการดำเนินการบริหารจัดการขยะภายในหน่วยงานให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและมีความต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์

๑. ด้านการจัดการขยะต้นทาง

๑) คณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติงาน ดำเนินการตามแผน และรายงานผลการดำเนินงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการนำ “ขยะบรรจุภัณฑ์” กลับมาใช้ใหม่ อย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒. ด้านการจัดการขยะกลางทาง

๑) มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภท ในที่สาธารณะ และ/หรือสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒) มีการวางระบบเก็บขนขยะแยกประเภท หรือมีมาตรการจัดการขยะมูลฝอยแยกประเภทให้สอดคล้องกับพื้นที่ เป้าหมายร้อยละ ๙๕

๓) มีการขนของเสียอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมของเสียอันตรายของจังหวัด หรือมีการนำไปส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๔) มีระบบหรือมาตรการรองรับการรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อชุมชน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓. ด้านการจัดการขยะปลายทาง

๑) ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เป้าหมายร้อยละ ๘๐

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มพื้นที่การจัดการมูลฝอย (Clusters) มีการจัดทำแผนบริหารจัดการขยะของกลุ่มพื้นที่ในการจัดการมูลฝอย (Clusters) เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓) มีการบริหารจัดการมูลฝอยอันตรายอย่างถูกวิธีที่ไม่ถูกต้อง เป้าหมายร้อยละ ๖๐

๔) มีการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกวิธีที่ไม่ถูกต้อง เป้าหมายร้อยละ ๖๐

๔. ด้านกลไกส่งเสริมการบริหารจัดการ

๑) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒) มีการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓) มีการยกย่องเชิดชูเกียรติอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๔) มีการยกย่องเชิดชูเกียรติครัวเรือนต้นแบบในการจัดการขยะครัวเรือน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๕) มีการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๖) มีการบันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย [รายปี (มฝ.๑) และรายเดือน (มฝ.๒)] เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙
ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่
****

๑. ด้านการจัดการขยะต้นทาง

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย	สถานที่ดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	ทบทวน ปรับปรุง ข้อบัญญัติการจัดการขยะมูลฝอย	ประชุมทบทวน ปรับปรุง ข้อบัญญัติการจัดการขยะมูลฝอย การคัดแยกมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด การติดตั้งบ่อดัก ไขมัน บำบัดน้ำเสียในอาคาร	๑ ครั้ง/ปี	อบต.ห้วยแก้ว	ตุลาคม – พฤศจิกายน	อบต.ห้วยแก้ว
๒	รณรงค์ให้ความรู้ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึก	รณรงค์ให้ความรู้ประชาสัมพันธ์ สร้างจิตสำนึกเรื่อง ๓ Rs หรือ ๓ ช	อย่างน้อย ๔ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	มกราคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว คณะกรรมการหมู่บ้าน
๓	ส่งเสริมการจัดทำถังขยะเปียก	ให้ความรู้ รณรงค์ ประชาสัมพันธ์การจัดทำถังขยะเปียกเพื่อรองรับขยะอินทรีย์	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	มกราคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว คณะกรรมการหมู่บ้าน
๔	ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมเครือข่ายอาสาสมครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล)	จัดกิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน เริ่มตั้งแต่การลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะ มูลฝอย การใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย และการรวบรวมขยะมูลฝอย เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก ในการเก็บขนของ อปท.	อย่างน้อย ๔ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	มกราคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก
๕	กิจกรรม Big Cleaning Day	- จัดกิจกรรมเก็บขยะสองข้างทางเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อม	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว คณะกรรมการหมู่บ้าน อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย	สถานที่ดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๖	โครงการคัดแยกและกำจัดขยะ	- ส่งเสริมคัดแยกและการกำจัดขยะ - รณรงค์ประชาสัมพันธ์การคัดแยกและกำจัดขยะ - จัดซื้อถังคัดแยกขยะตามประเภท	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	มกราคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๗	ฝึกอบรมและศึกษาดูงานการจัดการด้านขยะและสิ่งแวดล้อม	- อบรมเรื่องการจัดการน้ำเสียในครัวเรือน -รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ การจัดการน้ำเสีย	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	มกราคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว คณะกรรมการหมู่บ้าน
๘	โครงการอบรมการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ	- อบรมการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ - จัดทำจุดเรียนรู้และสาธิต	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	มกราคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว สถานศึกษา
๙	กิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นคุณค่าของขยะ	- การสร้างนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์จากขยะแก่ เยาวชนและประชาชน - จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นคุณค่าของ ขยะก่อนนำไปทิ้งอย่างไร้ประโยชน์	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว คณะกรรมการหมู่บ้าน
๑๐	สนับสนุน /ประสานให้ผู้รับซื้อของเก่า เข้าไปบริการในหมู่บ้าน	สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมให้ผู้คัดแยกขยะมูลฝอย รายย่อย เช่น ซาเล้ง ร้านค้าของเก่า เครือข่ายชุมชน เข้ามาบริการในหมู่บ้าน	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว คณะกรรมการหมู่บ้าน
๑๑	ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ สถานประกอบการภาคเอกชน ลด ละ เลิกการใช้ถุงพลาสติก และโฟม	ดำเนินกับเคลื่อนการจัดกิจกรรมลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และรณรงค์ให้ใช้ ถุงผ้า	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว คณะกรรมการหมู่บ้าน อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก

๒. ด้านการจัดการขยะกลางทาง

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย	สถานที่ดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	โครงการบริหารจัดการขยะตำบลห้วยแก้ว	- ตรวจสอบยานพาหนะให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติ - ตรวจสอบและป้องกันไม่ให้ขยะมูลฝอย น้ำ หรือสิ่งอื่น ตกหล่น รั่วไหลออกจากรถเก็บขนขยะมูลฝอย - ทำความสะอาดยานพาหนะให้มีความสะอาดทุกครั้งหลังทีมีการขนส่งขยะ -ดำเนินการเก็บและขนขยะมูลฝอย	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/สัปดาห์	ตำบลห้วยแก้ว	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๒	ประกาศกำหนดวันเวลา สถานที่และและจุดทิ้งขยะ	- ประชาสัมพันธ์วันเวลา สถานที่ และจุดทิ้งขยะ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ - กำหนดจุดรับขยะอันตราย ขยะติดเชื้อ และรวบรวม ขนส่งนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตาม	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	๘ หมู่บ้าน	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๓	จัดเก็บข้อมูลปริมาณขยะในแต่ละเดือน	บันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะ มูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มฝ.๒)	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/เดือน	อบต.ห้วยแก้ว	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๔	จัดหาถังขยะแยกประเภทสำหรับสถานที่ท่องเที่ยว	สำรวจสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อประเมินสถานการณ์และเตรียมการ จัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอย	อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี	สถานที่ท่องเที่ยวในตำบล	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๕	บริหารจัดการขยะมีพิษและขยะอันตราย	ดำเนินการตั้งจุดรับขยะมีพิษ และขยะอันตรายในตำบล	อย่างน้อย ๒ ครั้ง/ปี	ตำบลห้วยแก้ว	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว

๓. ด้านการจัดการขยะปลายทาง

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย	สถานที่ดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	โครงการบริหารจัดการขยะตำบลห้วยแก้ว	- นำขยะมูลฝอยทั่วไปเข้าสู่กระบวนการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	อย่างน้อย ๓ ครั้ง/สัปดาห์	ตำบลห้วยแก้ว	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๒	บริหารจัดการขยะมีพิษและขยะอันตราย	- นำขยะมีพิษและขยะอันตรายเข้าสู่กระบวนการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	อย่างน้อย ๒ ครั้ง/ปี	ตำบลห้วยแก้ว	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว

๔. ด้านกลไกส่งเสริมการบริหารจัดการ

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย	สถานที่ดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	แต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก	แต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก	๑ ครั้ง/ปี	ตำบลห้วยแก้ว	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๒	ยกย่องเชิดชูเกียรติอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.)	จัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.)	๑ ครั้ง/ปี	ตำบลห้วยแก้ว	สิงหาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๓	ยกย่องเชิดชูเกียรติครัวเรือนต้นแบบในการจัดการขยะครัวเรือน	จัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติครัวเรือนต้นแบบในการจัดการขยะครัวเรือน	๑ ครั้ง/ปี	ตำบลห้วยแก้ว	สิงหาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๔	สร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย	ประชุมคณะกรรมการ คณะทำงาน ผู้นำชุมชน ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย	อย่างน้อย ๓ ครั้ง/ปี	ตำบลห้วยแก้ว	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว
๕	บันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย	บันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย	อย่างน้อย ๑๒ ครั้ง/ปี	ตำบลห้วยแก้ว	ตุลาคม – กันยายน	อบต.ห้วยแก้ว

ส่วนที่ ๕
การติดตามและประเมินผล

ให้คณะทำงานฝ่ายติดตามและประเมินผลดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” พร้อมทั้งสรุปผลการประเมิน และรายงานผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย

๑) นายจักรภพ เลาหรอดพันธ์	หัวหน้าสำนักปลัด
๒) นางสาวปิยะนุช ยะโส	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๓) นางสาวอนงค์ ปิยม	นักพัฒนาชุมชน
๔) นายอินทร ดาวแวดวงค์	ตัวแทนประชาคม
๕) นายอนันต์ ไทยกรณ์	ตัวแทนประชาคม
๖) นายสมพงษ์ พรหมเป็ง	ตัวแทนประชาคม
๗) นายณัฐพงค์ ใจบาล	ตัวแทนหน่วยงานในพื้นที่

โดยใช้แบบประเมินผลในประเด็นดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.ที่อยู่ของผู้ตอบแบบสำรวจ
☐ หมู่ที่ ๑ บ้านป๊อก ☐ หมู่ที่ ๒ บ้านแม่ลาย
☐ หมู่ที่ ๓ บ้านแม่กำปอง ☐ หมู่ที่ ๔ บ้านแม่เตาดิน
☐ หมู่ที่ ๕ บ้านห้วยแก้ว ☐ หมู่ที่ ๖ บ้านปางก๋อง
☐ หมู่ที่ ๗ บ้านจุมปี ☐ หมู่ที่ ๘ บ้านธารทอง

๒.ในครัวเรือนของท่านมีการคัดแยกขยะหรือไม่
☐ มี ☐ ไม่มี

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการ

ความพึงพอใจในการการบริหารจัดการขยะตำบลห้วยแก้วประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

๑. ความรู้ความเข้าใจในการคัดแยกและกำจัดขยะแต่ละประเภท
๒. ความพึงพอใจในการให้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอยทั่วไป
๓. ความพึงพอใจในการให้บริการจัดเก็บขยะอันตราย/ขยะติดเชื้อ
๔. ความรู้ความเข้าใจในการจัดการมูลฝอยทั่วไป และหลักเกณฑ์การจัดเก็บขยะมูลฝอย
๕. ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการขยะตำบลห้วยแก้ว

ส่วนที่ ๓ ปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะในการพัฒนา

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว
เรื่อง ประกาศใช้แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙
ตำบลห้วยแก้ว

****

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙ เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยของประเทศมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) โดยให้จังหวัดดำเนินการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการฯ ตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมู่บ้านและชุมชน พร้อมทั้งรณรงค์และประชาสัมพันธ์การลดปริมาณขยะมูลฝอยและคัดแยกขยะมูลฝอยในพื้นที่ โดยใช้หลักการ ๓ ช. ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ ๓Rs: Reduce Reuse Recycle ภายใต้กรอบการดำเนินงาน จำนวน ๓ ระยะ ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพื่อลดปริมาณขยะและส่งเสริมการคัดแยกขยะที่ต้นทาง จัดทำระบบเก็บขนอย่างมีประสิทธิภาพ และขยะมูลฝอยได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้วจึงได้ดำเนินการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙ โดยจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙ ตำบลห้วยแก้ว เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) โดยมีกรอบการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการฯ จำนวน ๔ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดการขยะต้นทางด้านการจัดการขยะกลางทาง ด้านการจัดการขยะปลายทาง และด้านกลไกส่งเสริมการบริหารจัดการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๙

(นายผดุง โพนเมืองหล้า)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว